

[Forsvarsministeren.]

skab inde. Det relativt store Styrketal dækker nemlig ikke over en tilsvarende forøget Effektivitet, navnlig paa Grund af — det har det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft Ret i —, at Materiel — det gælder ikke alene for Hæren, det gælder ogsaa for Marinen, og det gælder i ikke mindre Grad for Luftvaabenet, hvor vi slet ingenting har i det hele taget — kun er til Raadighed til Uddannelse i et uhyre begrænset og vel nok ogsaa i Længden et for begrænset Omfang. Hvorledes man skal komme igennem med dette, har vi visse Overvejelser om i Øjeblikket, som maaske ogsaa kan knyttes til de Forhandlinger, der fortsat føres om den saakaldte Division til Tyskland. Der kan vel tænkes forskellige Veje, ad hvilke man kan komme til en bedre Udrustning og en bedre Uddannelse af det Personel, vi indkalder, uden at det skulde faa store finansielle Følger lige i Øjeblikket.

Til det ærede Medlem Hr. Johs. Christiansen vil jeg gerne sige, at den saakaldte Uro i Hornsherred er et Fænomen, der kommer tilbage med en vis Regelmæssighed, næsten en Naturlovs Regelmæssighed; de Bemærkninger, som det ærede Medlem fremsatte, afviger ikke meget fra dem, som det ærede Medlems Partifælle, det ærede Medlem Hr. Aage Fogh, fremsatte under Finanslovens første Behandling. Jeg kan sige til det ærede Medlem, som jeg sagde dengang, at det er jo rigtigt nok, at der har været visse Planer om meget betydelige Udvidelser af Skydebaner, Planer, som saa vidt jeg har kunnet se, stammer fra Aarene umiddelbart før den sidste Forsvarsordnings Gennemførelse i 1937. Jeg vil blot til det, jeg sagde ved første Behandling af Finansloven, føje, at der er, siden jeg afgav den Erklæring, intet sket, der foregriber noget som helst. Der skal med Hensyn til Ordningen af hele dette Spørgsmaal intet foregribes, og der vil intet blive foregrebet, i hvert Fald saa længe jeg har med dette Spørgsmaal at gøre. Alle Udvidelsesplaner er stillet i Bero, idet det er min Opfattelse, at Spørgsmaalet om Skydebaner og Skydeterræner naturligt maa ordnes i Sammenhæng med de Overvejelser, som skal finde Sted i Forsvarskommissionen. Derfor er der i hvert Fald ingen Grund for nogen til at gaa i direkte Aktion i Øjeblikket, for der er intet sket af urovækkende Karakter siden Januar Maaned, da vi drøftede disse Spørgsmaal, og jeg mener heller ikke, at der skal ske noget i den kommende Tid.

Spørgsmaalet om Ødelæggelser af Oldtidsminder er nyt for mig; jeg har ikke hørt

noget om det før, men paa den Foranledning, som det ærede Medlems Udtalelser om det Spørgsmaal nu giver mig, skal jeg lade Spørgsmaalet undersøge.

Bertel Dahlgaard: Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft, at det har slet ikke været min Hensigt at ville genoptage en Diskussion om den mulige Udsendelse af Divisionen til Tyskland. Hele dette Forhold ligger efter Diskussionen her i Tinget forleden ganske klart, idet det ærede Medlem Hr. Christmas Møller oplyste, at det oprindelige Initiativ var udgaaet fra ham i Forbindelse med andre Danske i London. Nej, det er de økonomiske Konsekvenser, der kan komme til at foreligge i denne Sag, jeg har villet tale om. Det lød for mit Øre — jeg kan have hørt forkert —, som om det ærede Medlem sagde, at naar man var gaaet ind paa en saadan Udsendelse, maatte det ogsaa være en Selvfølge, at Danmark skulde sørge for den fornødne Udrustning. Hvis det ærede Medlem fremsatte den Udtalelse, vil jeg sige, at det kan jeg ikke paa nogen Maade erkende, og jeg er for saa vidt ganske tilfreds med, at det ærede Medlem bekræftede, at ingen Aftaler i saa Henseende har foreligget. Naar jeg har fremdraget hele dette Spørgsmaal, staaer det i Forbindelse med, at den Skrivelse, der er optrykt heri, som det ærede Medlem har sendt til Finansministeriet den 12. Oktober, kunde misforstaas af dem, som ikke kender Forholdene. Baade Enkeltmand og Pressen kunde opfatte det, som om Rigsdagens Partier havde givet Tilslutning til Udgifter til Udrustning paa dette Omraade af en saadan Størrelsesorden som den, der nu er Tale om, og at Rigsdagen skulde være forpligtet paa Forhaand i saa Henseende. Det ligger nu ganske klart, at saaledes er det ikke, og det ærede Medlem har endogsaa nævnt, at han paa et tidligere Tidspunkt aldrig har nævnt et højere Tal end 60 Mill. Kr.

Jeg har personlig og paa mit Partis Vegne villet tage Forbehold over for enhver Tanke om, at saadanne økonomiske Konsekvenser skulde være, om jeg saa maa sige, en Kendsgerning som Følge af selve Divisionens Udsendelse. Jeg kan være enig med det ærede Medlem i, at denne Udsendelse i øvrigt kan være Udtryk for en tilstrækkeligt alvorlig Situation.

Dernæst vil jeg gerne takke den højtærede Forsvarsminister for hans Udtalelser. Jeg har slet ikke villet underkende de Bevogtningsopgaver af mange Arter, der foreligger i Øjeblikket. Det, jeg har ønsket at pege paa her i Tinget, er for det første, at